

1073.

ПЛАТОТУН SCOUT

USA-ЧИСЛО

ІНСТРУКТИВНО-МЕТОДИЧНИЙ Опис УКРАЇНСЬКОГО ПЛАТУ В АУГСБУРГІ

UKRAINIAN SCOUTS' MONTHLY FOR BOY-SCOUTS IN AUGSBURG

15. лютого 1946.

Ціна 2.-М

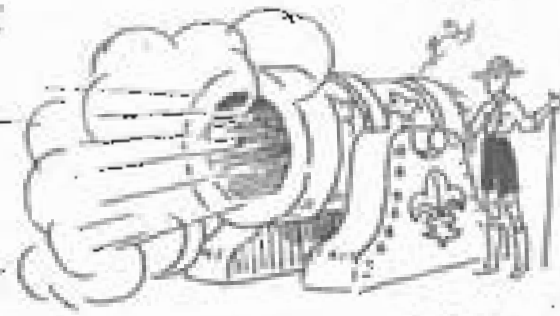
3

UKRAINIAN-AMERICAN
CITIZENS ASSOC.
Library

Скаутинг в Америці-USA,

На всьому міжнародній організації, так і пластово-скаутинг не у всіх країнах однаковий. Кожен народ має скаутинг з своїм особливим зі свого національного характеру. В різних скаутингів поодиноких країн відображаються риси характеру даного народу. Чи дійсно так чи не найбільше відтворюється в скаутингу американському.

Скаутинг для хлопців був занесений в Англію до Америки р. 1909, а дістав чин на три роки пізніше. З малих початків розросся обидва руди до величезних розмірів: нині нараховує хлопці до 2.000.000 членів, а дівчата понад 1.000.000.

Навіщо такий великий успіх скаутингу в американському народі? Передовсім американські родичі сприяють скаутингу. Вважають собі, щоб їхні діти виховувалися до самоцінності, а зрозуміли, що під батьківським крилом діти до самоцінності не при звичаються.

Коли американський батько залюбує свою дитину в скаута, то він має певне довіря до пластових виховників і з відданістю за те, що вони піклуються про дитинку, допомагає гурткові в цілому рухові, як лише може. Батьків американських скаутів можна побачити на всіх скаутських імпрезах, вони цікавляться широкими програмами, не окупляються з похвалою і піддаються тим охоту до праці. В скаутських іграх, що ними відзначається кожна імпреза, беруть участь з таким самим захопленням, як і їхні діти, співають гадяцько. Своєю відданістю організації скаутській батьки виявляють в матеріальній допомозі.

Після батьків велику заслугу в розвитку скаутингу мають школи та церкви. Учителі самі посилають дітей в скаутські гуртки, бо добре розу-

млять школи є скаутинг. Сила вчительської веде великі відділи зложені лише з учениць їхніх класів і тікаються з того, як в скаутських доміжках та на прогулянках діти з ними зблизкуються. Це потім дуже

допомагає їм при навчанні. Особливо директори приватних шкіл добають про те, щоб учителі мали при школі свої відділи. Зрозуміло, що школи при тім добають, щоб при них були гарні і різноманітні скаутські доміжки, а залі цілої школи є до диспозиції для всіх скаутських імпрез.

Церкви яких в Америці дуже багато, та які між собою конкурують, напередок силкуються притягнути до себе дітей своїх прихожан. Тому відають, щоб при парафії були добрі скаутські провідники, вигідні доміжки та гриди, допомагають бідним дітям послати однострію, коротко кажучи, всіма силами стараються, щоб скаутський відділ стояв якнайліпше.

Видатне допомагає скаутингу і вся громадськість з парламентом на чолі. Міста будують по парках великі адміністративні будівлі - в них не забувають про скаутські доміжки. Щоденна преса звертає на рух особливу увагу. Ілюстровані журнали систематично приносять фотографії з скаутського життя. В кіно, в ті частині програми, де реґіструються події для глядач постійно бачить послід діяльності скаутів. Передові громадські діла стають на чолі руху, і що саме важливе, дієсно в них працють. Науковці підтримують рух своїм авторитетом. Замовні громадяни дарують ґрунти в лісах для постійних таборів.

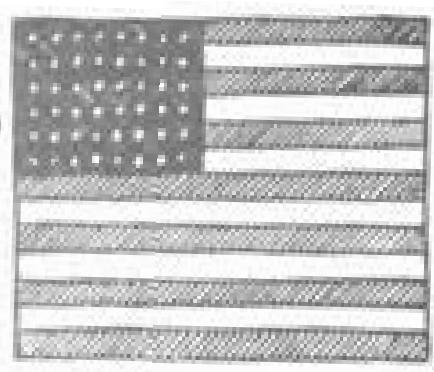
Фінансово почувальє себе скаути дуже добре. Дістають допомоги з офіційних джерел, наліво офіційних і від приватних осіб. Рокфелерова Акція сама дає річно на організацію сотні тисяч доларів.

Найже на всіх університетах читаться лекції про скаутинг а оту-

/докінчення на ст. 50./

ГЕРБ та прапор USA

ГЕРБ З.С.Ш.А. - чорний орел з розшуканими крилами, з мотком на грудях. На шті шорка помітні шість зірок. Над головою орла - шість червоних зірок. Над головою орла - шість червоних зірок. Над головою орла - шість червоних зірок. Над головою орла - шість червоних зірок.

"The Flag of the United States of America" - це офіційний символ нашої країни. Він складається з 48 зірок, що символізують 48 штатів. Це єдиний символ, який є спільним для всіх американців.

Щедро згадайте рік 1776 р. це рік незалежності нашої країни. Це рік, коли ми стали вільною нацією. Це рік, коли ми стали вільною нацією. Це рік, коли ми стали вільною нацією.

Боденлі Колл

ІДЕЮ З ЖИТТЯ СЛАДНОГО РОЗВІДЧИКА,
ПОДКОРНЬКА УІЛІАМА КОЛІ.

ПУСТУНІ, З ЯКОГО ЩОСЬ ШАЄ.
Тоді, біля року 1853, малому Уїліямові Колі, по прозвищу Білий Колі, було сім років.
Одної днини, коли він залишився на фермі сам, без батьків, до частогоку тихо підкрался індієць. Він мав на думці вкрати прив'язаного біля воріт коня.
Біл це помітив і гукнув до нього, щоб коня не зачіпав, що мінь його. Але індієць лише всміхнувся: як йому міг стати на перешкоді хлопчак, що це доріє не йому й до пояса? Але хлопчак був холоднокровний і мав відвагу дорослого мущина. Він підскочив до своєї рушкати, прицілювався на індієця і наказав йому забігати. Заскочений червоношкірий мусів підпорядкуватися наказові.
Згодом, коли Біл з цілою родю -

нов сидів у світлиці, почувся дивний вереск, брехання пса, загрозливе мурчання, галас боротьби та вишкіли болю.
Колі вибігли на двір. З загороду вдерлася пантера, але тут став їй на перешкоді Білий пєс Турок, вірний приятель хлопчини.
Біл був махлявий. Обидва звірі зчепилися в один клубок і ніхто не наважувався до них приступитись. Біл побачивши, що його приятель тратить сили, не вагався, вхопив карабін, як ораз злучний шент і пострілом в голову забив пантеру на місці. Пустун з такою енергією не залізиться звичайною людиною.
Зрештою, не радозво після цього Каття дало йому нагоду показати свої здібности.

Вояки

Серед демократичних людей США почала горітиха сепаратизм, який на "уході" з прерії деякого народу-середку там як невеликі, згодом як діброви, на козачки українці-одном румом як паузі, другим на руманці-там посу-валася вони як жиди. ПІОНЕР-РАЙ звалися ці американські українці, Символ метливості, рішучості, працьовитості, вірності, а невідомості - піонер став на сторожі молоді держави.

Ім дарують США з цю візку вони собі піонери на знак єдності американського народу в боротьбі з диктатурою салту. /Гас. на ст. 24./

Між тим, на Флориду р. 1817 відкрито відкрито, всі інші терени, що як поширилися на землях держави. Із цієї Америки, придано як задані піонери, р. 1797-1812 відкрито на жиди ді жиди, 18-5, 18-12, 1853 відкрито зі Мексикою Такома, на Мексико, агу з Каліфорнією, 17-2-18-6 придано Орегон і Ілліноїс, а першість "Старих Стратіа" розривали США на 75 років у воєн-ро.

Після проголошення війни /1861-1865/, що в США демократично після від проголошення президентства Авраама Лінкольна перемігши артохратично-республіканські піонери з тим досвідом, як власною працею /1865 р./ США стави монолітною державою.

Після проголошення держави, з'яв політичний зміст на-став з держави США розривали. Після проголошення-

ної війни США перестали бути сім'яно-господарською країною і почали розриватися з проми-словаю країною першого світового війни.

1847 р. відкритою була від Форті Аласкою, 1848-від Канади відкрито остр. Гавайї, 49-зілля та Нортвуд, а 1847 відкрито Ілліноїс. Ріст США відбувся. Вони стави різноманітним оком з світові історії продала воєни до

Свободи, але ідея націоналізму, яка оформилася в науку Салтону війни 14 пунктами през. Вудро Вільсона, а з цієї дії декларовано Президенти прокламатія Рузвельта та Трумана.

За словами цієї науки стоїть хот і не одна-ність салту, але 121.600 населення об'єднаного мисли в до праці, вірності і опрацювання, а не, але розуміють і вивчать слово "свобода".

Тому прокламатія називати США "країною Свободи" "країною абсолютної монолітності" означає, що це, що працьовитість і працьовитість їх населення створило надійний технічний інструмент, що вивчать слово, який невеличкий, зслучайно, і значення слови мажоритку зглядом про салтативні досягнення на цю соціалізаційну будинок салту /Ілліноїс Страт Страт /-301 м., надомний міст салту /через Союзи Соєро /-31 м., найкраща вода салту /Каліфорнія /-491 м. /з температурою 180 С, найбільше в салті залізнична сітка - 625,000 м /вартість миа 415.000 м. /.

Американ

іздив усі вийняти як до найближчої поштової станції. Там пошук з поштою передавав йому кур'єра, що він коє далі. Лік тим перший вершинець повертався до своєї вихідної станції.

Таким шляхом пакунок перевозився за 10 днів з Міссурі до Каліфорнії. Зважаючи на молодий вік Біла, доручили йому відносно малий відтінок, але

і так мусів він демає проїздити біля сотні миль. Та одного разу, зустріваючи хорого товариша, проїхав він і дальше відтінок, довелось прочувати без відпочинку 518 м, змінивши за той час 21 коня. Зрозуміло, що під час таких їзд доводилося вартити пагало пригод.

Якось проїздив гористим місцем вісто, як раптом проти нього з'явився бандит з пістолем в руці. Завадав пакунок з листами.

Біл, побачивши безвихідне положення, з безнадійним виразом на лиці почав відходити, що відвернув пакунок від сідла. Бандит підійшов ближче з задоволенням очікуючи здобич, бо знав, що кур'єри часто возили в гроші. Раптом Біл сильно загнувся за уздечку, кінь став дуба, зова розбіжкою з ніг і приголомшив його ударом копита в

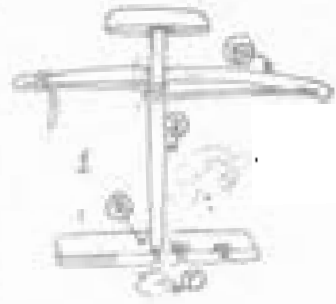
Скарбинуця Індіанки Тера

Індіанці-первіона зна-
мість Америки, розселе-
ні по цілій Америці
від Канади по Ітагоуїа.
В щій є їх не біля 350

тисяч. Творять одну расу, яку дуже часто називають черво-
нококіром не так від самої барви лица, як від червоної
краски, якою вони зазвичай малюються. Визначається дозо-
лі високий ростом /160-170 см/, жовто-червоною, на раз
як темною барвою лица, темними, ворстним волоссям, ви-
стаючими вилицями, високою доліньною щогою й харак-
теристичним орлиним носом. Етнологічно в це до мозі
розпадаються на значне число племен /понад 150/.

Індіанці мали перед приходом європейців власну ви-
соку культуру, мають великий хист до мистецтва, ткац-
тва, виробів з дерева, шкіри з прикрас з пір'я. Із цієї
скарбниці народнього мистецтва Індіанці зазвичай чер-
пають пластики особливо тому, що Індіанські практики
нас учать, як приміюючи найнеобхідніші засоби /мік,
оскіра/ змама болгнущи найліпших згодівіа що до прі-
стичности та мистецької вартости виробу.

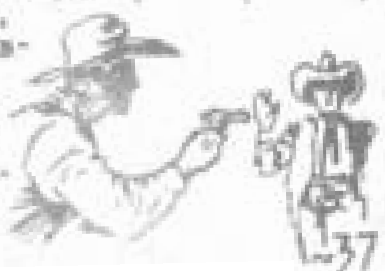
голову. Біля візочка з коня в розбізна-
ку звязав догадуєчись, що нинішній му-
сить десь поблизу мати коня, обізвав о-
колицю, в справді натрапив на нього, по-
казав бранця полперек сідла в довію до
отаманці.

Подібні пригоди спріали поширення
Білезної слави в незабаром про нього
поворі в цілій Америці. Імя його стало
остільки відомим, що коли він р. 1863
запропонував свої послуги Білдеві,
дістав відразу місце особистого віс-
тука ген. Сміта. Той доручав йому най-
важливіші справи. Цілий період грома-
дянської війни-це життя очайдуваних
героїських вчинків. Біля дванадцять ра-
зів перейшов ворожими лініями, кепку-
вав з генералів Білмоці також у їх
таборах в примосив звідти всі відомо-
сти, потрібні ген. Смітові. Інфармував
про всі рухи ворожих військ. Преса не
переставала про нього писати, а про
нього вчинки можна було читати у всіх
газетах Білліа в Білмоці. Коли персе-
сія звільненні з військової служби,
його слава ділила до алогей.
Нав він на гадці відпеченок ?

НАЛАД НА ДИВЕЛАНС, СГРЯВОВАНІ ЦАРИМТИ.

Біля міг щезливо жити лише серед
беззрайт американських простеріа.
Знов повернувся до Росоля, Макер-
са та Воделя: Тожаристав відірвало
перевіз подорожніх з Сем-Джезефу
до Сакраменту. Кому доручити догляд
за цим лінієм, як не Білезві, відомо-
му по цілій Америці під назвою
"The Scout" - кавліпши роз-
вілчик. І так почав Коли профіліти
преріями Даленого Заходу на дикі-
хансі, вестернен коней. Платили йому
не зле, а при тім нав нагоду пока-
зати свої характерні властивости -
хорообріють і спритність. Іонта по-
стільно перевозила великі суми гро-
ней. Індіанці в бандети постільно вез-
талися вдовами дороги, вичінувши при-
гідну хаванну.

Треша було мез-
томно бути на
поготівало.
Котрогоось ра-
зу, коли грово-
ва скринька
двільнамоу бу-

США
1776

Великобритания
1775

Первый официальный флаг
1777

The Minute Man

1775

ЛЮДИ ДА РІД

STEPHEN VINCENT BENET

17. червня 1775 р. британська війська виступили проти зброї у американських колоністів, які вступили на територію штату Вермонт у місто Френсісбург. Там вони зустріли фермерів, які зустріли їх з зброєю. Ці добровільні воїни "The Minute Men" були такими, тому як вони завжди були готові вийти з дому до війни.

"Хай живе, Британії!" - кричали британські воїни.
"Хай живе, Британії!" - кричали вони теж, коли на них почули стріляти зброю, перш ніж відійти назад. Тут і то вони "хвилиночкі" завжди були зброєю в бою.

Вони на своїй території захищали перші війська американської незалежної боротьби.

17. червня 1775 2000 американських британців - які вступили в бій на території штату Вермонт - були убиті на території штату Вермонт. Це було перше в історії військове зіткнення між британськими військами та американськими воїнами. Ці воїни були такими, тому як вони завжди були готові вийти з дому до війни. Ці воїни були такими, тому як вони завжди були готові вийти з дому до війни. Ці воїни були такими, тому як вони завжди були готові вийти з дому до війни.

The CONTACT'S-TIVES.
"The Ukraine she is like the land of Promise. The ones had been there, to can not part with her. She dress like a magnet. The laughing children sky appeals to everybody."

Out of the magnetism of this fertile "Land of Promise", out of the demand for freedom and independence the so called Cossackdom was born. It began with the "migration". The remnants of the earlier carles and of their successors - those who "had seen and could see their well" - were not made to sit quietly behind the ditches and walls of the cities. In larger and smaller groups, but always armed and ready for anything, they go out into the steppes, east prairie. There they fish and hunt, but not only surviving, not only the protection of property and life of the border population have raised the Cossackdom. Even at its very beginning idealistic conceptions gave space to its development and made it later on to the highest achievement in the history of the Ukraine.

The end of the 15th century (1492 when Columbus discovered America) was the first time when the Ukrainian Cossacks, and never again they disappear from the pages of the Ukrainian deeds and chronicles.

The rapid growth and the increasingly powerful organization of the cossacks which grew out of usually formed troops, finally resulted in a definitely outlined state of a free knight-hood. The unorganized "migration" began to change into a steady military organization of the "Wild Field".

Fear and fever of the migrants were returning home. On the Volga (Dnieper)-Danube Passauk, Panskiwka and Khortitsia real Cossack republics had developed which were ruled by elected officers and, spreading their colonization over the steppes, grew fully in power.

A kind of fortification, called "Citad" was constructed behind the river that made the Danube river inviolable in that place. The cossacks there called them "Citad" since about 1560 "Citad people" (People behind the river banks) (Naprotiv) at that time they finally bore all the risks between themselves and the border officials and defended their independence against every body who dared to touch it.

In their letters and deeds the Cossacks called themselves "Army Behind the River Bank" or "Knight" of the Army Behind the River Bank.

ТРЕТІ ДВА УКРАЇНСЬКОГО ВІЙСЬКА-АРМІЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ
 починається з війни і Світлої Вілли, коли народом вперше народів
 почала влітку згідно української Революції.

Там, як у 1775 році в Америці усі, кому добродуш Ватківський не був по-
 роки слівом, відступилися на диво "Давою Свободи", так український на-
 рід відступився на гасло президента Зігмунта Віллоуза, що закликав і укра-
 їнському народі залюбки його відійшови спит-стві Віллоуза серед Ві-
 ллоуза.

В кромці дивились безвимоги Революції 1917 р. повстали серні українські
 частини відокремлення українського елементу від Чужоїм якого складу
 царських формцій. Так повстали в полку ім. Шевченка, полки ім. Богдана Хмель-
 ницького, Курія Смертників, Чорноморські Гайдамаки та Гайдамацький полк ім.
 Горького.

Віа плуга, заростату в бора встав український гварді демократії, щоб на сто-
 роні людських праць поставити веч. Дух козацький, дух січовий і вийде Демок-
 ратичного, держави Хмельницького, середній Казепа саріма серед хоробрі і
 на всіх теренах України віднеслося саме борня за права і Воля.

Повстали зацікавлені Українського Центральною Радою полки Богданівці,
 Республіканці, доробниківці, курія середькошівників і Студентський Ку-
 рія, полк Віллоуза України, Сердюцький дивізія, Селянський дивізія, Запорозькі,
 Чорноморські...

В той час, коли вони плути слези зрозуміли легенду Великого врану на Сході
 на західних теренах зрозуміли славу прапора Соборної України Української Ци-
 кової Стрілиці.

Земельні опівання горем і опівання прагненням армії, забути кілля світлом,
 без зручності, розі і бою, залуцькими зусиллями стати до оборони найславні-
 ших ідеалів Воли, Рівності і Братства.

Створили з усіх боків ворогам, деспотичним голодом і тифом, три роки вва-
 дуть опір деспотизму, і коли відосконали відходять з підлеж земля від бою-
 року західних деспотів, останній вілківський міністр Української народ-
 ний республіки ген. Саліський може сміло сказати: "Ворогам нас не відітара-
 на скла ворога, а тиф", але демократичний дух, віра в перемогу союзницьких
 принципів свободи осталися з нас незламні.

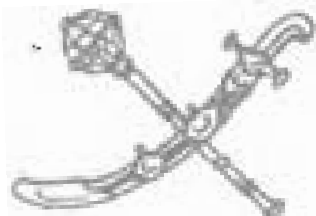
/віллоуза буре/.

batants and on all Ukrainian terri-
 tories new rows of fighters for Ri-
 ght and Freedom were born.

The Ukrainian Central Council
 initiated the Bohdan-Regiment, the
 Regiments of the Republicans, of Do-
 roshenko, the Battalion of High School
 Pupils and of Students, the Re-
 giment of the Free Ukraine, the Her-
 dyck Division, the Pansky Division
 the Separatist Division and the
 Black Caps (Tchornomyltshnyky).

In the same time when with their
 own blood they write the Legend of
 Great Elevation of the East, in the
 Western Ukrainian territories the
 "Ukrainian Sitch Riflemen" add glo-
 ry to the banner of the United Ukra-
 ine.

"We were defeated not by the military
 power of the enemy, but by typhus. And
 we will add that despite everything
 the democratic spirit, the belief in
 the victory of the all-human princi-
 ples of Freedom remained unbroken in
 our people's hearts."

linked by common suffering and
 common ideals, both armies with
 superhuman effort-forgotten by
 all the world, without ammuni-
 tion, bare and unshod-stood up in
 defence of their most sacred
 ideals of Freedom, Equality and
 Brotherhood, which were threa-
 tened by the Northern Dictator-
 ship.

Surrounded by enemies, decimated
 by hunger and typhus they for
 three years put up resistance
 against the northern despotism.

When, exhausted, they left their
 country and sought refuge in
 the Western democracies the last
 was minister of the Ukrainian Peo-
 ple's Republic, Gen. Saliskyj was ju-
 stified in saying:

Старшина УНР
Дорошенка

Рядовий
УНР Сич

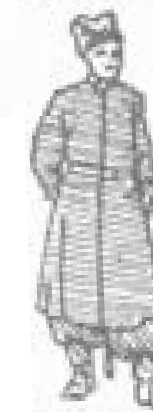
Рядовий

Старшина
УНР

УНР

Сторож
націоналістичний

Сторож
націоналістичний

Застосування індійського сірника.

ОГОНЬ ВІЗ СІРНИКІВ в кресало роздобував Індіанці тертям. Найкраще для цього століттями випробованого приладу /рис. 1./ Як ним користувалися, показує рис. 2. Веретено \odot порушується при допомозі луку-двигуна \odot . Суше дерево веретена прудко обертається з лямі запальника \odot розпалюється і починає тліти. Від нього нафу запалюється губка \odot . Із лямі губку обвивається сушею травою, роздувається і коли трава запалає, від неї розпалюється т. зв.

"ІНДІЙСЬКИЙ СІРНИК" - суха галка приготівана для шитку способом показаним на рис. 4 та 6.

Цей "сірник" ще легко розпалити вогнем "піраміду" /рис. 5./

ТИПІ ВІСНІВІ змивали Індіанцями та піонерами-

1-за холодної-зимастю на вітрі.

2-Ватра Радя або "пагода"-довго горить, дає тепло і світло.

3-Рефлектор або "хатра ледарів"-живається вартівним. Не потребує великої уваги, може горіти цілу ніч. Поліна самі автоматично окопуються до вогню, заледяло догорає пош рідше.

4-Зірва або Індіанське вогнище - теж живається вартівним. Подвійні поліна дозволяють підкопуються до вогню з цією обгорання.

5-Б-Дураваць для підвищення казанка.

6-"Пантра" для варення в кількох посудинах.

8-Ватра Індіанці пламени "Сенска" для готування обіду з "кількох дань".

на поїзд, спостеріг Біз, що між подорожними знаходяться два мандрівники з підозрілим поведінням. Став обережним. Його підозріння ще збільшилося, коли з невідомої причини на приїзді візник дивіансу. Цара олів, не обачно сказаних обома мандрівниками, цілковито вистарчили, щоб зрозуміти ситуація.

Відразу зломінував собі плем'я дії. На дорозі зобраз пригідне місце серед ступу в ралтово спинався. Зліз в козел і почав удавати, що оглядає вісь возу. Гукнув підозрілих подорожних, щоб допомогли йому. Коли ті повлізали з дивіансу, мавів на них пістоля і наказав підняти руки догору.

Відобраз у них зброя і позвазувати, показав обох знов до дивіансу.

На найближчій станції передав бранців варті і продовжував подорож. Знав, що рента банди

чекає знов з змові, тому відповідно приготувався. За якийсь час знов спина дивіансу, порозпоривав подумки на лавках і позаликав у них гроші, до були в екстремі. Потім спокійно вирушив далі.

Його передположення були правильні. Несподівано дивіансу оточили озброєні бандити з масками на ликах. Вимагали видачі скрині з грошми. Не вагаючись, Коли відповів їм, що якийсь для подорожні, що їхали дивіансом, використали хвилину, коли він їхав лісом і ограбували бандити та тікаючи, подалою в гори.

Бандити ще не розвинували про подорожні і кинулися на вперейми. Злякався, щоб їхні спільники не втіли з грошми. Від не після цього чиниво привіз гроші на місце призначення.

НА "ВОСВІМ ШЛЯХУ".

За якийсь час треба було припинити на якийсь час поштової зв'язок через безладні річки Камасу та негостинні околі Скалестих Гір, бо Індіанці, роздратовані наливом "блідельців" на Дикій Захід, стали на "беззвичайний шлях".

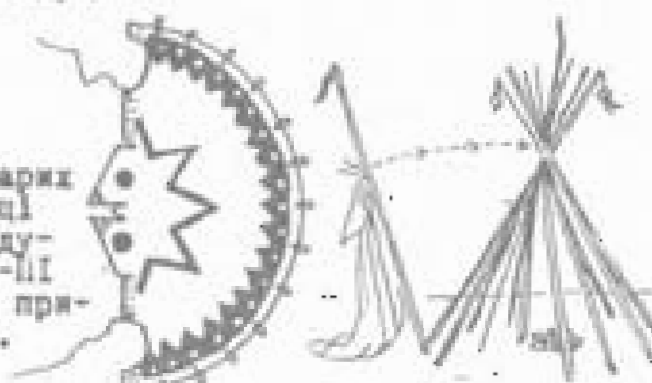
1. Моккасіни прерійних Індіан.

2-Моккасіни гірських та лісових племен.

НАТРО ТІ-НІ -спробуйте зі старих ковдр по долученому зрізці шовку, розмальовати й збудувати Індіанське шатро ТІ-НІ це являється характерною прикрасою пластових таборів.

Ваутта Індіан -"моккасіни", є двох типів-моккасіни гірських племен і моккасіни племен прерійних-степових. Перші призначені для маршів у гори, на складистій терен, другі зручніші на рівнині в терені відкритому травов. Крім в моккасінах легкі і м'якутні, мога в міх стає твердо й не скокзветься.

Прерійні Індіан прикрашають своє ваутта вишивками або розмальовують /дивись зразки 1-6/.

Ковний пластун може собі легко по долу ченні зразках зладити легкі й вигідні моккасіни зі шматка м'якої шкіри або навіть з міцної матерії, сукна /стара кодра/.

Кілька років змагання обидва племена завлято і шертю. Кілька експедицій регулярного війська було післано проти червоношкірих.

Н джаль почалося нещастя вою для американського війська опс цією ген. Каста, що підступом попал в Індіанську засідку й втратив у боях майже все своє військо.

Треба було за це ганьбу відлатити. Новий командувач перегрупував свої відділи, а щоб їм в не попасти в засідку створив особливі відділи розвідників й провід над ними передав Білеві Коді. Тепер же він був залітаном, принаймні офіційно, бо поза тим ціла Америка називала його інтимніше "Борфало Біл", в перекладі-Уілліам, ловець буйволів.

ІН ОДЕРЖАВ КОДІ ПРІЗВІЩЕ "БОРФАЛО БІЛ".

Щоб не робив Біл Коді, чи то вже як постійний кур'єр, чи провідник диліжансу, чи як трапер-ніколи не забував про свій улюблений спорт :полювання на бізонів-буйволів. Тут він придумав власний метод, що різнився від Індіанського. Індіанці звичайно збиралися у великі загати, оточували череду й починали бити звір. Користалися з його нерішучості. Бізони були заскочені й не знали, як звертатися з Ко-

ла лонців.

Але цей спосіб змагав найменше 50 лонців й був досить небезпечним. Коли якомусь буйволу пощастило прорватися колом Індіан, ціла черода кидалася за ним й тоді кінотчик, що попадав їм на шляху був засуджений на смерть. Черода зовчала того з міг й затоптувала. Біл Коді придумав інший спосіб. Вислідивши чероду бізонів, заїздив конем збоку, чья-кав вложив череду й пострілами з карабіни чи пістолем клав звіря.

На перший погляд, це дуже просто, але в дійсності це дуже складна справа: буйвіл визначається надзвичайно густою шерстю й твердою шкірою.

Лише постріл з око може його забити.

Біл Коді ніколи не стріляв даремно звір. Але одна

Інше в моді і наші по одні читач довідався, що населення Північної Америки складається тепер переважно з переселенців з Європи, а то різних національностей, з яких кожна принесла до Америки в робочий до своєї першої батьківщини в національну моду свого народу. Тому, коли говоримо про американську моду, маємо на увазі моду першочесного населення Америки-ІНДІАНЦІВ та ту моду, яка з практичних міркувань заїмалася всіма колоністами, - нота трапперів та ковбоїв. В цих костюмах виступають і американські скаути, коли ходять на міжнародних з'їздах показати фольклор своєї батьківщини.

На доданих рисунках ви бачите одяг різних американських індіанських племен /рис. 1-19, 25/ та одяг жінкам перших європейських колоністів /20-24/.

Індіанці, як іноземський народ, одягалися переважно в шкуру шлюбного звіра, головне оленя. Їх шкура була сорочка, а там /...] -заставою для окремих частин, що як і в Європі до 1400 року, надівалися кожна окремо в прикривалися до пояса, замість киреї шилися позбавлені шерсті шкери бізонів, на зовнішній сторони по місцевості розмальовані. На ногах були шкіряні "мокасіни" /на зразок наших гуцульських постоїв/. Голову прикрашали різні ozdоби з пер хилих птахів, переважно орлів, та кучки волосся при змиченні для "окалю".

періах індіанців шкери прикривалися і рента одяг /рис. 11 та 25/. Особли-вом прикрасою вважалося мачето з поріах та пофарбованих

шляшок дикообразна, що в новітніх часах все частіше заміняється цивілізаційними перлами. З покривними елканами впливів замінявали Індіанці поступово шкряву мому одіаю з тканини, зберігаючи лише старий покрив. До прикрас належало це і майже з зубів медведя-гірлі. Майже всі племена окріч того розма-льовували собі лице і тіло козіровими глинками, що мало реалізацію та лівоюкою значіння.

Дома перших колоністів там переважно шлася зі шкіри та була прямо ованя до маюдріного життя серед дикої природи. Була проста, вигідна і практична. Широкі крики капелюхів були не лише заоловом для очей, але і служили для того, щоб на них зачіпалася ретля лосо/аркана/, колио хтось нешароном хотів власника капелюха зпінати на аркан.

До ррочувів: 1-Індіанця племена Ота, 2-Домон, 3-північного плем. 4-Кайі, 5-з Канаду, 6-з Небраски, 7-Сіуко, 8-Іронек, 9-Маскані, 10-аюсичей Індіанця, 11-Ватадок пл. дакота, 12-нона до "танцю бі-зона, 13-Північне племі, 14-Шінка пл. Макоуа, 15-шінка з кордонів Канади з "колювою", 16-шінка пл. дакота, 17-шінка пл. Гадричех Індіанців, 18-пл. Кайі, 19-шінка пл. Ота, 20-Ватадок пл. Мауні, 21-Кан. лавіс/1005/, 22-2-Іаубой, 23-Транкер

/докінчення з ст.30./

дентство систематично підготозляеться до завдань скаутських провідників Професора й професорки скаутінгу є в постійнім контакті з скаутським провідником: дають йому теоретичні знання й користають з його практичного досвіду.

На виглядає приїхати умовах праця в скаутських гуртках? І тут помітний американський народний характер. Американські спорядчани й провідники ідуть на курси, там освієно підготозляється і освієно беруться до діла. А тому що всі вони проходили підготозля в якомусь центральному курсі, діяльність всіх відділів координуєма: провідники не додають нічого власного, характерного.

На загаль сьрізі малюку увагу звертається на формальности. На сходинах всі приходять в однострої. Сходина починається сьрізі одмахово: марш довкола домика, скаутів, відтак, стають під козлом відзначени скаутів приносять державний прапор й прапорець відділу салют прапорам, повторення скаутської присяги, закон! „проголошення чергового скаутського гасла, відспінується гимн. На закінчення всі стають в коло й співають пісню „Day is done, gone the sun... /міжнародний скаутський зоря/.

Подібний церемоніал дотримується при всіх скаутських імпрезах.

Сходина розпочинається цілим відділом, відтак гуртки розходяться по своїх кутках /кожний гурток має в домиці свій постійний закуток/ й там звучуть різні скаутські дисципліни, переважно гутується до скаутських іспитів. Відтак знов спільно цілим відділом граються, співають та відбувають різні змагання. Є ще одна характерна особливість американських скаутських сходин — це stories, казки для малих і для великих. Коли провідники зміє добре розповідати, то відділ готов піти за ними в огонь і у воду, зрантом і до цього підготозляють на університеті.

Прогульки характерні там, що дуже мало ходяться. Дешеві авто цілком популяризували американців-відданих цьому й скаутів. На прогульки їздять автобусом або потягом, в природі трохи побавляються, кось трохи печуть на огні, трохи спостерігають природу-й відтак додому знов потягом або автобусом.

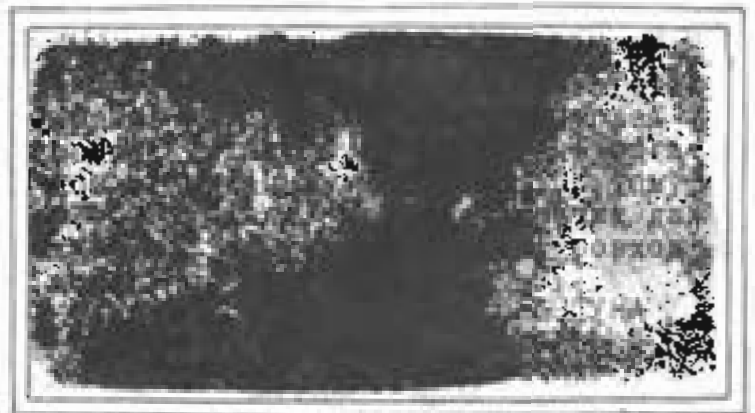
Таборування ні в чім майже не подібно на наше таборування. Є багато сталих таборів з центральними будівлями, кухнею, їдальнею, матра з підлогою вже стоять готові, як мо-

лодь приїздить. В матрах залізні ліжка, вода з водопроводу, деколи й маїни та зарядження з теплом і холодном водою. Одні табори типу IBCO чи IBCO, це штабдарт американського таборування, що його перебрал і скаутінг.

Бракос в американських скаутських таборах ще один виховничий засіб: фізична праця. В таборі все роблять майжлі люди /кухар, прибиральниці/.

Ін сачимо, що має американський табор той масолода від власної праці, по чуття боротьби з природою та радости з самовистарчалюости, які дають намі сталі табори, не кажучи вже про маїдріні.

Загально врахування від американського скаутінгу таке: рух ріс дуже швидко в шир. Провід був зайнятий головно організаційними питаннями й не має можливість послідовно проглядювати ідеї скаутінгу в прилісєнні до місцевих потреб та не має змоги шукати власних шляхів. Лише перед Другою Світовою Війною почали робитися в цім напрямку деякі спроби, але війна відсунула їх на пізніше час.

Мовчанка в деяких випадках буває таким самим гріхом, як і брехня.

Конфуцін.

БОФАЛО Біл/докінчення з ст.43/ пригода спричинилася до того, що це прізвисько ще більше поширилося по Америці. Біл Коді мав конкурента, що називався Бофало Біл. Одного разу цей конкурент викликав Біла Коді на двобій: хто положить більше звіря. Обидва ловці в той час працювали при будівництві трансконтинентальної залізниці, що мала сполучити Нью Йорк з Сан Францісکو. Тисячі робітників працювало на цій величній будівлі. М'ясо для прохарчування постачали цілі вагони мисливців, що до них належав і Бофало Біл та Біл Коді. Останній прийняв вивоз свого конкурента.

Постановлено, що свої сили випробує на першій череді бізонів, що зустрінуться в прерії. Кожен ловець може полювати своїм методом. Після полювання порахували здобич. Коді збив 30 бізонів, його конкурент 23. Змагання повторили. На цей раз Коді стріляв із дядки без сідала і без вуздечки. Збив 17 буйволів, протязник 14. Від той пори ще ніхто не сумнівався, що дійсним "Бофало Білом" є Коді.

Це не одним відважним вчином вславився полковник, і коли порядок і відносний спокій запанував на "Дикім Заході" Америки, неспокоїний дух скаута спонукував Біла до пригод на яким полі. Він захопився летунством. Тоді це літали лише поодинокі очайдухи і на літанні дивилися як на церковний фо-

кус. Найбільший цирк в Америці-Баркума прийняв Бофало Біла, як літуна і зримитивним і неспешним літаном тодішніх часів мал полковник об'їздив уся Америку і завітан був навіть до Європи.

Коли помер найбільший скаут Америки був йому влаштований "народний похорон" і його тілні останки поховано там, де улюблені його прерії, що оталяться від Міссісіпі через Канзас аж до підніжжя величній Скалнотих Гір — кінчається. На гірським узбіччю стоїть простий зруб-музей. Тут переходується предмет, який користувався Бофало Біл. Тут його ружниця "Акронія сорджія", з якої він застрелив понад 4000 буйволів.

Трохи вище над зрубом-могила скаута. Простий камінь, над ним сосна, а під нею стелиться недоглядна прерія.

100.000 відвідувачів річно приходять поклонитися пам'ятці славного розвідника. Доглядач за могилою Джон Бейкер, колись один з найліпших стрільців Бофало Біла, тепер старенький дідусь, розповідає, що біля нім полонина відвідувачів-пластуни. Та і не дивно.

Джордж Терлоу.

- "Чи сміє просити до танца ..."

Історичний Календар

ЛЮТНІЙ

- 7. 1933 - помер український артист Микола Саловський.
- 14. 1847 - помер письменник Панько Рувін.
- 20. 1054 - помер Великий князь Ярослав Мудрий.
- 24. 1608 - помер князь-Константин Острозький.
- 27. 1664 - розстріляний полковник Іван Богун.

СТОРИНКУ РОЗВАГІВ В розважних загадках і завдань з другого числа ПЛАСТУНА буде поміщено в наступнім числі.

Видав Українське Пластове Видавництво в Аугсбурзі. - Педагог Колесніа.

Responsible for all Mariquite-Hryhorijiv M.

Адреса Редації: "PLASTUN-SCOUT" - Soenne Kaserne - Augsburg

Printed with the permission of UHRA.

КАНАДА

Групи оо Великий океан

МЕХИКО

Мексиканська
дзяліна

Атлантійскіі океан

- ЗОЛОТО
- СРЯБО
- ЗАЛІЗО
- МІДЬ
- ОЛОВО
- ★ ЦИНК

- ВУГЛЯК
- НАФТА
- АСФАЛТ
- КУКУРУЗА
- ПШЕНИЦЯ
- БАВОВНА
- ОВОЧІ
- ПИРАБСТВО

СТЕНТИ ТА
МІСЦЕВОСТІ,
де УКРАЇНЦІ
зробилихъ від-
криті родовища
золота.

З'єднані Державні Тивниці

АМЕРИКИ

1 : 20.000.000

- 1- ВЕРМОНТ
- 2- НЮ ГЕРШІР
- 3- КОНКОРД
- 4- МАССЧУСЕТС
- 5- БОСТОН
- 6- ХІКЕСТІКЕТ
- 7- ГАРДФОРД
- 8- РОД АЙЛЕН
- 9- ПРОВІДЕНС
- 10- АСАБЕВЕР
- 11- ДОВЕР
- 12- МЕРІЛАНД
- 13- АНКАПОНС
- 14- НЮ ДЖЕРСІ
- 15- ТРЕНТОН

